

vejebringe nye oplysninger gennem efterforskning, hvorfor der i praksis da også i ganske vid udstrækning anvendes frister svarende til de maksimale 4 uger. Afholdelse af flere retsmøder indebærer også et træk på de ressourcer hos politiet, som skal bruges til efterforskning, hvorfor en nedsættelse af fristerne kunne virke i retning af forlængelse af den periode, hvor behovet for isolation er til stede.

Sammenfattende er det udvalgets opfattelse, at en nedsættelse af fristerne ikke nødvendigvis vil medvirke til at nedbringe isolationsperioderne, og udvalget stiller derfor ikke forslag om ændring af § 770 d, stk. 2.

Der henvises til betænkningens side 131-132.

6.2.4. Kæremål

Kæremål om forlængelse af en isolation, hvorved isolationen opretholdes ud over 8 uger, skal efter anmodning behandles mundtligt, jf. retsplejelovens § 770 e. Stadfæstes afgørelsen, skal senere kæremål efter anmodning behandles mundtligt, hvis isolationen opretholdes ud over 8 uger fra den seneste mundtlige behandling af kæremål om isolationen.

Strafferetsplejeudvalget har overvejet, om 8-ugers fristerne bør nedsættes eller eventuelt helt udgå, således at sigtede *altid* har krav på mundtlig behandling af kæremål om isolation. En sådan regel ville understrege isolationsindgrebets vidtgående karakter.

Efter udvalgets opfattelse gør der sig imidlertid en række modhensyn gældende. Afgørelser om isolation er – på samme måde som afgørelser om varetægtsfængsling – i almindelighed velegnede til skriftlig appelbehandling. Skriftlig behandling er således en hurtig appelform, hvor kæremålet i praksis typisk behandles allerede dagen efter byretskendelsens afsigelse eller dog ganske få dage senere. Der er desuden tale om foreløbige, tidsbegrænsede indgreb efter indarbejdede regelsæt, og sigtede har altid advokatbistand.

Udvalget finder bl.a. på den baggrund, at der ikke bør indføres en ret for sigtede til mundtlig behandling af ethvert kæremål om isolation. Der bør efter udvalgets opfattelse heller ikke ske en nedsættelse af 8-ugers fristen i § 770 e for den første obligatoriske mundtlige kærebehandling, idet den gældende frist vil harmonere med udvalgets forslag om en nedsættelse af den fravigelige 3-måneders grænse for isolation til en 8-ugers grænse og dermed det tilsvarende tidspunkt for forelæggelse.

Mundtlig kærebehandling vil efter udvalgets opfattelse være af større betydning, hvor en isolation er – eller måske navnlig står over for at blive – langvarig.

På den baggrund foreslår udvalget, at fristen for, hvornår der er krav på mundtlig behandling af senere kæremål, nedsættes fra 8 til 4 uger. Forslaget indebærer, at der efter ét mundtligt behandlet kæremål ved udløb af 8-ugers fristen på ny vil være krav på mundtlig behandling af et kæremål om forlængelse, hvorved isolationen forlænges ud over 4 uger fra den mundtlige behandling af »8-ugers kæremålet«.

Der henvises til betænkningens side 132-134.

6.2.5. Lovfæstelse af forelæggelsesordningen

Anklagemyndighedens anmodning om forlængelse af isolation ud over 3-måneders grænsen i den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 770 c, stk. 3, skal – i overensstemmelse med lovens forarbejder og efter regler fastsat af Rigsadvokaten – forelægges for denne, inden anmodningen fremsættes over for retten. På samme måde skal der ske forelæggelse med hensyn til senere fristforlængelser.

Efter Strafferetsplejeudvalgets opfattelse må forelæggelsesordningen, som den har været praktiseret hidtil, antages i alt væsentligt at have været velfungerende i praksis. I 2004 er der imidlertid sket en vis stigning i antallet af langvarige isolationer og i antallet sager, hvor forelæggelse ikke er sket forud for fremsættelse af anmodning om forlængelse af isolation. Disse forhold understreger efter udvalgets opfattelse behovet for fortsat opmærksomhed på dette område.

Forelæggelsesordningen er efter udvalgets opfattelse et egnet instrument til at sikre, at spørgsmål om opretholdelse af isolation i længere tid kun rejses i de helt særlige tilfælde, hvor *afgørende* hensyn til sagens forfølgning gør fortsat isolation påkrævet. Endvidere er ordningen egnet til at sikre, at anmodninger om isolation i sådanne tilfælde fremsættes efter en ensartet praksis i hele landet.

På den baggrund foreslår udvalget, at forelæggelsesordningen opretholdes.

Et *flertal* i udvalget (9 medlemmer) foreslår – i overensstemmelse med samme flertals forslag om en nedsættelse af den normale overgrænse i § 770 c, stk. 3, fra 3 måneder til 8 uger, jf. pkt. 5.2.1. ovenfor – at forelæggelsesfristen bør nedsættes fra 3 måneder til 8 uger.

Et *mindretal* i udvalget (1 medlem) finder i konsekvens af sit synspunkt om, at den gældende 3-måneders grænse i retsplejelovens § 770 c, stk. 3, af ressourcemæssige grunde ikke bør nedsættes til 8 uger, jf. pkt. 5.2.1. ovenfor, ikke, at forelæggelsesfristen bør nedsættes.

For at styrke forelæggelsesordningen foreslår udvalget endvidere, at ordningen lovfæstes, og at det